

POKÁNÍ A ZPOVĚĎ

330

AJ, BLAHO SLAVENÝ

TEXT: JIRÍ TRÁNOVSKÝ † 1637

HUDBA: NÁPĚV Z R. 1561

Aj, bla - ho - sla - ve - ný, kte - ré - mu z mi - lo - sti
jsou zde o - dpu - ště - ny je - ho ne - pra - vo - sti;
bla - ho - sla - ve - ný muž, je - hož zlost při - kry - ta
a je - muž hřích ni - jak Pán Bůh ne - po - čí - tá.

2. Já když jsem ukrýval / a tajil své zlosti, / vždy jsem smuten býval, / chřadly ve mně kosti; / maje ve dne, v noci / přetěžké svědomí / tak, že všechny moci / v těle mém vyschly mi.
3. Proto jsem umínil / hříchů netajiti, / v čem jsem se provinil, / Pánu se kořiti. / A jak se to stalo, / milosti jsem došel, / srdce mé zplésalo, / zármutek můj odšel.
4. Za to budou Tebe / prosit všichni svatí, / neb člověk sám z sebe / nemůž než klesati; / však srdcím kajícím / útoky a svody / k Tobě vzdychajícím / nepřinesou škody.
5. Bože, Tys má skrýše, / můj hrad, mé spasení, / má přebídná duše / jen k Tobě má zření; / proti pokušením / Ty sám zachováš mne, / vítězným plesáním / slavně obdaříš mne.